

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΘΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

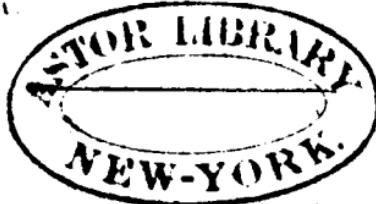
S I V E

G N O M I C I

POETAE GRAECI

AD OPTIMORUM EXEMPLARIUM
FIDEM EMENDAVIT

RICH. FRANC. PHIL. BRUNCK.

EDITIO NOVA CORRECTA NOTISQUE
ET INDICIIS AUCTA

L I P S I A E,

SUMTIBUS GERM. FLEISCHERI JUN.

1 8 1 7 .

Salvati.

WILLIAM
CLARK
VIA FAX

L E C T O R I

S. D.

RICH. FRANC. PHIL. BRUNCK

REGIAE INSCRIPTIONUM

ET HUMANIORUM LITERARUM ACADEMIAE

S O C I U S .

Quum a me Sophoclem iamdudum exspectes, miraberis, Lector amice, nec forte moderate feres, libellum tibi obtrudi, qui nihil habet cum illo commune. Sic iam questi sunt ex amicis etiam meis nonnulli, quum necopinantibus illis, longeque alias res meditari; me patantibus, prodierunt cura mea aliquantulum expoliti Argonautorum Poëta, et facétissimus veteris commediae scriptor. Bonum animo es: explabitur cum Deo exspectatio desiderii tui. Praelum tandem subiit Princeps Tragorum: excusa iam sunt Scholia omnia, quorum de edendi ratione non ita pridem

a *

sententiae suae participes fecit literatos omnes in Eruditorum Diario Vir morum probitate, integritate vitae, doctrinae elegantia apud bonos omnes maxime commendatus, et supra impurissimorum scurrarum calumnias et convicia immensum quantum evectus. Perductae sunt item ad finem quatuor Tragoediae; quinta operas exercet. Inceptum opus, quantum per me licebit, non intermittetur; nec tamen ita properabitur, ut festinationis olim poenitendum mihi sit, neu, si quid mihi interea diversum arriserit, animo ut non geram morem. Datam fidem praestitum me spero; sed videto: in diem certam non promisi; nec a Sophoclis studiosis pignora pelliciendo, argento quemquam circumduxi, quod faciunt hodie nebulones quidam perditissimi, ita ut integrum mihi semper futurum sit; uti legitima exceptione.

Iam vero, quænam fuerit in edendo hoc libello ratio consilii mei, paucis descendus es: Poëtarium; quos Gnomicos vocant, editionem accuratam et venustam nullam videram. Veteris sapientiae, Graecæque elegantiae studiosis gratum me facturum quid putavi, si eis enchiridion

hoc nitidius politiusque ornatum traderem. Theognidem, qui agmen hic dicit, primus in lucem edidit Aldus Manutius, cuius liber instar est veteris apographi, quo ipse usus est. Codicis illius vitium, ut in principem editionem, sic ex ea in ceteras omnes permanavit, quod quale sit, cuivis hanc novam cum aliis conferenti statim in oculos incurret. Nempe Theognidis poësis quae superest, non est continuum opus, sed ex fragmentis constat e variis illius hominis elegiis aut poëmatibus excerptis.*). Illam ad quatuor codices Bibliothcae Regiae contuli, quorum in tribus sententiae fere ad eundem modum distinctae sunt, quo in hoc libello. Singulæ vel in capite habent literam maiusculam miniatam, vel litera illa carent, vacuo relieto spatio, ubi peritioris calligraphi manu

[*) Valckenarius ad Euripid. Phoeniss. p. 164. b. Theognidis reliquias dicit male consarcinatos. Idem ad Xenophont. Memorab. p. 239. sq. Ern. „Videntur, quae nobis supersunt, Theognidea ex variis Elegiis constata.“ Quid quod pro Anthologia e variorum poëmatibus decerpta habuit Heynius ad Homer. II. T. VII. p. 720. „Quae habemus [Theognidea], inquit, farrago sunt ex pluribus ac diversis poëtis; quae tamen ad Cyrnum scripta sunt, pro antiquioribus haberri possunt.“]

pingenda erat. Praeterea qui primus farraginem illam coagmentavit, Theognideis versus plurimos immiscuit aliorum auctorum, Tyrtaei, Mimnermi, et maxime Solonis. Poterant quidem illi inter Theognideos relinquiri, si Theognis seorsim et sine ullo comitatu excuderetur; sed quum adiunctos habeat illos ipsos scriptores, quorum possessionem invaserat, interdicto adversus eum agi, tum aequitatis, tum concinnitatis ratio postulabat; qua de re in notis dixi.

Insunt huic editioni omnia, quae continet pars altera editionis Poëtarum minorum Graecorum Radulphi Wintertoni, Cantabrigiae excusae anno MDCLXXVII. praeter Orphei, vel nescio cuius id nomen mentiti, fragmenta tria, quae in Orphicorum editione Gesneriana legi satius visum est, ideoque removenda duxi. Sed horum in locis Cleanthis pulcherrimum Hymnum suscepimus superque Hesiodi Poëma ηθικὸν, si quod aliud, huic collectioni addidi. Pseudo-Phocylidis carmen ex iisdem Regiis codicibus emendavi, qui Theognidem continent, quorum unus Hesiodum

etiam habet. Alia quaecunque omnia Stobaei Florilegium servavit, ad scriptum codicem Bibliothecae Regiae collata, longe emendatius quam antea in hoc libello exhibentur. Solonis inter veteres Sapientes praestantissimi non pauca solum fragmenta, sed quaecunque ad nostram aetatem pervenerunt et conquiri potuerunt, *) secundis euris limatiora in hanc collectionem intuli. In Comicorum vero sententiis fragmenta aliquot, quorum partem tantum Winternoni editio exhibet, integra dedi, ex aucto-ribus qui ea servarunt.

Latinam versionem plerisque horum carminum adiungi solitam, ut tironibus damnosam, doctoribus inutilem, consulta omisi. Ne tamen hic libellus omni utilitatis aut voluptatis fructu careret, quem capere possent qui literis graecis haud fuerunt imbuti, sententias et fragmenta ab Hugone Grotio, aliisque summis viris eleganti carmine latino reddita singulis graecis subieci. Notas addidi breves, criticas fere et graecae lectionis constitutionem spectan-

[*) De Solonis reliquiis nonnulla habet Valckenarius ad Herodot. p. 454.]

tes.*). Anthologiam sententiarum parallelarum e graecis latinisque Poëtis facere perfacile fuisset; sed inutili mole librum onerare nolui. Stobaeum adeant et florilegia latinorum Poëtarum, qui, quot diversis modis res eadem possit enuntiari, perpendere amant. Pauca sunt haec, quibus te volebam, Lector amice; nec te diutius demorabor. Fruere hac nostra opella, quae si tibi tuisque ita, ut fore confido, erit accepta et utilis, otium mihi tranquillum et diuturnum precare, quod nulli alii rei libentius impendam, quam ut bonarum literarum studiis commodem.

Dabam Argentorati 13. Martii 1784.

[*) Hae notae in Argentoratensi editione, ut in omnibus Brunckianis, textum poëtarum sequentes posteriorem libri partem conficiunt: cuius ordinis rationem reddit ipse Brupckius in praefatione ad Comicam, paulo post initium. Nos commodioris usus gratia singulis versibus, quo quaeque pertinebat, substravimus: id: quod lectores meminisse oportet, sicubi in textu edilum viderint, quod in notis, scriptis, &c. videtur, post textum iam typis expressum, certe aliquanto post excusis Argentorati, retractatur.]

G N O M I C I
P O E T A E   G R A E C I.

Επί Σελήνης
Ορθογώνιο
Επί Φεγγαρίου

A

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

T R P T A I O Y.

I.

Tεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐπὶ προμάχοισι πενόντα
ἄνδρ' ἀγαθὸν, περὶ δὲ πατρίδι μαρνάμενον·
τὴν δὲ αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πίονας ἄγρους
πτωχεύειν, πάντων ἔστ' ἀνηρότατον,
5 πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ, καὶ πατρὶ γέροντι,
παισὶ τε σὺν μικροῖς, νουριδίῃ τῷ ἀλόχῳ.
Ἐχθιστος γὰρ τοῖσι μετέσσεται, οὓς καν ἵκηται,
χρησμοδύνη τὸ εἶκον καὶ οτυγερῆ πενίη·
αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δὲ ἄγλαδὸν εἴδος ἐλέγχει,
10 πᾶσα δὲ ἀτιμία καὶ κακότης ἐπεται.

TYRTAEI Elegiam I. debemus Lycurgo in oratione contra Leocratem, ubi clauditur disticho quod in Elegia II. est undecimum commodiore sede, quodque bis hic legi inutile visum est. BRUNCK.

7. ἐχθιστος γὰρ τοῖσι. Jo. Taylori emendatio est. Aldus habet ἐχθρὸς γὰρ τοῖσι, claudicante versu. Veram hunc lectionem tenere mihi videor. Scribere debuit librarius, ut mox v. 21.

ἐχθρὸς γὰρ δὴ τοῖσι μετέσσεται, οὓς καν ἵκηται.

BRUNCK.

Suspicatus eram:

ἐχθρὸς γὰρ τοι τοῖσι μετέσσεται, οὓς καν ἵκηται.

Sed omnem de h. v. litem composuit doctissimi Heinrichii nota in Franckii Calliao p. 183.: „Duo contuli codices MSS. Orationis Lycurgi, Germanicum unum et alterum Italicum, κειμήλα perrara, ac testor; in utroque clare scriptum esse: ἐχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι η. τ. λ.“

εἰδ' οὐτως ἀνδρός τοι ἀλωμένου οὐδεμί^ν ὥρη
γίγνεται, οὐτὲ αἰδὼς εἰσοπίσω τελέθει.
Θυμῷ γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα, καὶ περὶ παίδων
θυήσιαμεν, ψυχέων μηκέτι φειδόμενοι,
15 ὡς νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισθε μένοντες,
μηδὲ φυγῆς αἰσχρᾶς ἄρχετε, μηδὲ φόβον.
ἀλλὰ μέγαν ποιεῖτε καὶ ἀλκιμον ἐν φρεσὶ θυμὸν,
μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι.
τοὺς δὲ παλαιότερους, ὃν οὐκ ἔτι γούνατ' ἐλαφρὰ,
20 μὴ καταλείποντες φεύγετε τοὺς γεραῖούς.
αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο, μετὰ προμάχοισι πεσόντα
κείσθαι πρόσθε γεῶν ἄνδρα παλαιότερον,
ἥδη λευκὸν ἔχοντα κάρη, πολιόν τε γένειον,
θυμὸν ἀποτνείοντ' ἀλκιμον ἐν αὐτίῃ,
25 αἵματόεντ' αἰδοῖα φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα,
(αἰσχρὰ τά γ' ὄφθαλμοις καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν)
καὶ χρόα γυμνωθέντα. νέοισι δὲ πάντες ἐπέοικεν.
οὕτοις ἄρα τῆς ἥβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχη,
ἄνδράσι μὲν θηγητὸς ἰδεῖν, ἐρατός τε γυναιξὶ,
30 ζωὸς ἐών, καλὸς δὲ ἐν προμάχοισι πεσών.

II.

Αλλ' Ἡρακλῆς γὰρ ἀνικῆτον γένος ἔστε.
Θαρσεῖτ', οὕτω Ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει.
μηδ' ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε, μηδὲ φοβεῖσθε,
ιθὺς δὲ ἐς προμάχους ἀσπίδ' ἀνήρ ἔχετω,

28. ἄρα τῆς Ἐρατῆς Valckenarius Diatr. Eurip. p. 293. Eodem modo in Mimnermi fragmento ap. Strabon. T. V. p. 507. ἄρα τὴν in Ἐρατῆν mutavit Vytenbachius Bibl. Crit. I. 2. p. 32. — τῆς ἥβης ἄνθος ut infra Mimnerm. I. 4. ἄνθεα τῆς ἥβης.
Elegiam II. servavit Stobaeus Tit. 50.. BAUNCK.

5 ἔχθράν μὲν ψυχῆν θέμενος, θανάτου δὲ μελαίνας
κῆρας, ἵστη αὐγαῖσιν ἡελίοιο, φίλας.
ἴστε γὰρ ὡς Αρεως πολυδάκρυον ἔργ' ἀρίθηλα,
εὖ δὲ ὁργὴν ἐδάητ' ἀργαλέου πολέμου·
καὶ πρὸς φευγόντων τε διωκόντων τὸ ἐγένεσθε,
10 ὡς νέοι, ἀμφοτέρων δὲ εἰς κόρον ἥλάσσατε.
οἵ μὲν γὰρ τολμῶσι, παρὸς ἀλλήλοισι μένοντες,
εἴς τὸ αὐτοσχεδίην καὶ προμάχους λέναι,
παυρότεροι φυγόκουνσι, σάουσι δὲ λαὸν ὀπίσσω.
τρεσσάντων δὲ ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετῇ.
15 οὐδεὶς ἀν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειν ἔκαπτα,
οἶσσι; ἐὰν αἰσχρὰ πάθῃ, γίγνεται ἀνδρὶ κακό.
ἀργαλέον γὰρ ὅπισθε μετάφρενόν ἔστι δαῖζειν
ἀνδρὸς φεύγοντος δῆιῷ ἐν πολέμῳ.
αἰσχρὸν δὲ ἔστι κέκυνται κατακείμενος ἐν κονίγοις
20 νῶτον ὅπισθ' αἰχμῇ δουρὸς ἐληλαμένος.
ἄλλα τις εὖ διαβάσι μενέτω, ποσὸν ἀμφοτέροισι
στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χειλος ὁδοῦσι δακῶν,
μηρούσι τε, κυνήμασι τε ιάτω, καὶ στέρνα, καὶ ὠμονος
ἀσπίδος εὐρεῖης γαστρὶ καλυψάμενος.

6. In scripto Stobaeo legitur: κῆρας ἐπ' αὐγαῖσιν ἡελίοιο φίλας. Menda manifesta. Grotius dedit κῆρας ὄμοις αὐγαῖς —. Minori mutatione veram lectionem certissime restituit Vir doctus in Miscell. Observ. T. I. p. 128. ἵστη, ἐπλογή, instar, seu, aequo. BRUNCK.

9. πρὸς φευγόντων. Sic Stobaei cod. eleganter. Grotius dedit μετὰ φευγόντων. Significat εἰναι πρὸς τινὸς, esse a partibus alicuius. BRUNCK.

16. ἐὰν αἰσχρά. Hanc scripturam requirit metri integritas. Perperam in libris ἀν αἰσχρά. In fine versi duplicem lectionem praestat codex, κακά et κακῶν. Priorēm praefero. BRUNCK. Brunckius ἀν pro ἐὰν dictum corripi creditit. Idem aliis visum: sed sunt qui prae fracte negent; quo iure, ipsi viderint. Monui de hac re in Ind. ad Odyss. p. 147. Nunc addo ex Antholog. Palat. T. II. p. 543. n. 74. v. 9. ὕξος ἀν αἰτήσων.

25 δεξιερῆς δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὅβριμον ἔγγος,
κινείτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς.
ἔρδων δ' οβριμα ἔργα, διδασκέσθω πολεμίζειν,
μηδ' ἐκτὸς βελέων ἀστάτω ἀσπίδ' ἔχων.
ἀλλά τις ἔγγος ἵων, αὐτοσχεδὸν ἔγχει μακρῷ
50 οὐδὲ πόδα πὰρ ποδὶ θεῖς, καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ'
ἔρεισας,
ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ, καὶ κυνέην κυνέην,
καὶ στέργοντο στέργω, πεπλημένος ἄνδρὶ μαχέσθω,
ἡ διφεος κώπην, ηδόρου μακρὸν ἐλών.
35 μύρεις δ', ὡ γυμνῆτες, ὑπ' ἀσπίδος ἀλλοθεν ἄλλος
πτώσσοντες, μεγάλοις σφάλλετε χερμαδίοις,
δούρασί τε ἔστοισιν ἀποντίζοντες ἐς αὐτοὺς,
τοῖοι πανοπλίταις ἔγγύθεν ιστάμενοι.

III.

Οὐτ' ἀν μηνησαίμην, οὐτ' ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθείμην,
οὐτε ποδῶν ἀρετῆς, οὐτε παλαισμοεύης,
οὐδὲ εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχοι μέγεθός τε βίην τε,
νικώη δὲ θέων Θρησκίου Βορέην.

33. πεπλημένος. *Perperam in libris πεπλημένος.*

BRUNCK.

38. τοῖοι πανοπλίταις ἔγγύθεν ιστάμενοι. *Sic Stobaei*
cod. In Grotii editione πλησίον ιστάμενοι. BRUNCK.

Elegiam III. servavit itidem Stobaeus Tit. LI. BRUNCK.

1. τιθείμην. Vulgo legitur τιθεῖν. BRUNCK. Non infrequens harum formarum in libris commutatio. V. Valckenar. ad Euripid. Phoen. p. 189. b. Activo non offenditur Porsonus citans primos novem huius Elegiae versus ad Euripid. Med. v. 542. componensque cum Eurypideis et Theocriteis. Hic et post Wakefieldus Silv. Crit. III. p. 26. tentavit nonnulla, a quibus manum vellem abstinuisse.

5 οὐδὲ εἰ Τιθωνοῖ φυὴν χεριέστερος εἴη,
πλουτοίη δὲ Μίδεω καὶ Κινύρεω βάθιαν,
οὐδὲ εἰ Τανταλίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἴη,
γλῶσσαν δὲ Αδρήστον μειλιχόγηρν ἔχοι,
οὐδὲ εἰ πᾶσαι ἔχοι δόξαν, πλὴν θουριδος ἀλκῆς.
10 οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ,
εἰ μὴ τετλατὴ μὲν ὄφων φόνθν αἰματόεντα,
καὶ δῆμῶν ὄρέγοιτ’ ἐγγύθεν ιστάμενος.
ἡ δὲ ἀρετὴ, τό γέροιστον ἐν ἀνθρώποιοιν ἀεθλον,
καλλιστόν τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ νέῳ.
15 ἔνιον δὲ ἐσθλὸν τοῦτο πόλητε, παντὶ τε δῆμῳ,
ὅς τις ἀνὴρ διαβάς ἐν προμάχοισι μένη
νωλεμέως, αἰοχρᾶς δὲ φυγῆς ἐπὶ πάγχυ λάθηται,
ψυχὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενος,
θαρσύη, δὲ πεσεῖν τὸν πλησίον ἀνδρα παρεστώς.
20 οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ
αἴψα δὲ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτρεψε φάλαγγας
τρηχείας, σπουδῇ τε ἐσχεθε κῦμα μάγης.
αὐτὸς δὲ ἐν προμάχοισι πεσὼν φίλον ὠλεσε θυμὸν,
ἄστυ τε, καὶ λαοὺς, καὶ πατέρος εὐκλείσας,
25 πολλὰ διὰ στέρνοιο, καὶ ασπίδος ὄμφαλοέσσης,
καὶ διὰ θώρηκος πρόσσθεν ἐληλυμένος.
τὸν δὲ ὀλοφύρονται μὲν ὅμῶς νέοι ἡδὲ γέροντες,
ἀργαλέω τε πόθῳ πᾶσα πέκηδε πόλις.
καὶ τύμβος, καὶ παιδες ἐν ἀνθρώποισι ἀρίστημοι,
30 καὶ παιδῶν παιδες, καὶ γένος ἔξοπλοι.
νοδέποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται, οὐδὲ ονομ' αὐτοῦ.
ἀλλ' ὑπὸ γῆς περὶ ἐώκι γίγνεται ἀθάνατος.

15. η δὲ ἀρετὴ, τό γέροιστον ἐν ἀνθρώποιοιν ἀεθλον.
Sic in scripto: at in impresso Стобако, τόδε ἀεθλον ἐν
ἀνθρώποιοιν ἀριστον. — Вильск.

· ὅν τιν' ἀριστεύοντα, μένοντά τε, μαρνάμενόν τε
γῆς πέψι καὶ παιδῶν, θοῦρος Ληγὸς ὄλεση.
55 ἦν δὲ φύγη μὲν κῆρα τανγλεγέος θανάτοιο,
νικήσας δὲ αἰχμῆς ἀγλαὸν εὔχος ἔλη,
πάντες μιν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἥδε παλαιοί,
πολλὰ δὲ τερπνὰ παθὼν ἔρχεται εἰς Αἰδην.
γηράσκων δὲ αὐτοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτὸν
40 βλάπτειν οὐτ' αἰδοῦς, οὐτε δίκης ἐθέλει.
πάντες δὲ ἐν θάνοισιν ὁμῶς νέοι, οἵ τε κατ' αὐτὸν,
εἶκουσός ἐν χώρῃς, οἵ τε παλαιότεροι.
ταύτης νῦν τις ἀνήρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἰκέσθας
πειράσθω θυμῷ, μὴ μεθιεὶς πόλεμον.

35. Soloce in libris εἰ δὲ φύγη. Ignorarunt librarii constructionem coniunctionum εἰ et ἢν vel ἦν, quas perpetuo commutatas reperias. Saepissime tamen in editores culpa transferenda, quod multis exemplis ostendere possem e collatione codicis Oppiani, quam forte ad manum habeo. BRUNCK. Sed v. prolixam disputationem Bastii in Epist. Crit. p. 127, sqq. ed. Lips. et quae ex Schedis Heynianis ad Pindar. Nem. VII. 16. evulgata sunt.

40. βλάπτειν i. q. στρεβεῖν. Sic etiam Theognis v. 223.

42. Scr. εἴκουσι χώρῃς. Vide ad Theognidem 913.

BRUNCK.

44. πόλεμον. Nuper denuo editum est πόλεμον, „quod unice Homericum sit μεθίνειται πόλεμον, — μεθίνειται πόλεμον ne Graecum quidem.“ De usu illo Homericō non repugno: sed μεθίνειται πόλεμον non dicam barbarū. Valckenarius ad Euripid. Phoen. p. 189. b.: „inter alias haec etiam est optimae frugis observatio Rich. Dawes, Miscell. Crit. p. 258, 259. activum μεθίνειται accusativo coniungi, medium μεθίνειται cum casu secundo.“ Quod si forte proprium dicas Atticorum poētarum, audi Damnum in Lexico Homericō col. 937. v. μεθίνειται: „hoc verbum *activum* solet habere accusativum, nisi subintelligenda est ellipsis τοῦ τι. *medium* vero habet genitivum.“ Quamquam h. l. accusativum cedere genitivo facile patior. Iam H. Stephanus dedit: πειράσθω, θυμὸν μὴ μεθίνειται πόλεμον. paullo aliter haec intelligens.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

T Y R T A E I

ELEGIA II.

INTERPRETE H. GROTIOS

Audite, invicti quando genus Herculis estis:
obstipo nondum Iuppiter est capite.
Ne stantum contra numerum trepitate virorum,
sed parvam primis obiicite agminibus.
Proiicite ex animo hanc animam, nec lumina Solis
quærite præ Mortis nocte soporifera:
scitis enim, saevi quam facta illustria Martis,
quam sit bellorum nobilis ille furor,
sæpe fugam experti, fugientes sœpe secuti:
    ô iuvenes, sors vos ista, nec ista latet.
Nam qui consertis clypearum umbonibus audent
comitus in primos vulnera ferre viros,
sæpe minus pereunt, et servant pone sequentes:
    at timidis virtus undique disperit.
Nec quisquam fando valeat memorare, malorum
degeneres animos millia quanta premunt.
Turpe etenim trepido fugientem praelia cursu
    imbelli dorso vulnera suspicere:
turpe et pulvrea stratum tellure cadaver,
    cuitus ab hostili cuspide terga rubent.
Sed bene progressus miles pede calcet utroque
tellarem, et labrum dente premat tacito:

crus, latosque humeros, et pectus forte, femurque
     ventroso clypeus ferreus orbe tegat:
 dextera sed validam summa vi torqueat hastam,
     pennata et galeam crista supervolitet.
 Discite belligeram faciendo fortiter artem:
     munitum scuto tela timere nefas.
Cominus aggrediens, protentam quilibet hastam,
     vel gladium, hostili deprimat in latere:
 haereat et scutum scuto, stabilisque pedi pes,
     tum conus cono, tum galeae galea:
 pectora pectoribus coëant: sic ipsius hostis
     vel telum manibus prendite, vel capulum.
Tu vero interea veles post scuta latescens,
     nec lapidum densis imbribus obrüere,
 nec cessa iaculis obstantem figere turbam:
     te teget armato milite densa cohors.

TYRTAEI ELEGIA III.

INTERPRETE H. GROTIUS.

Non ullo in pretio, non ulla laude notandus,
     sive pedis celeris, sive manus pugilis,
 sit licet et vasto Cyclopum corpore maior,
     et superet cursu Threïcium Boream,
 tum pulchrae vincat Tithonum munere formae,
     divitiis Cinyram, divitiisque Midam,
 Tantalidam Pelopem diffuso limite regni,
     Adrastum blandi vocibus eloquii,
 omnia quin habeat, si desit adorea belli:
     quippe usus nulos tempore Martis habet,
 qui non intrepidus caudem spectare cruentam,
     consertumque hosti gaudet habere pedem.

Hoc vere solidum certamen, et unica virtus
 aeterno iuvenes quae decorat decore.
 Res populi, commune bonum, vir robore praestans;
 immotus primis qui stat in ordinibus,
 oblitusque fugae venit in certamina Martis,
 adiiciens animum, proiiciens animam:
 qui propter stantem generosae mortis amore
 concitat: hunc bello dixeris egregium:
 quem subito hostiles pavitant fugitantque catervae:
 qui belli fluctus arte manuque regit:
 qui dulcem amittit, sed primus, in agmine vitam:
 magnus honor generi, magnus honor patriae:
 vulnera multa ferens, adversa sed omnia, fosso
 pectore, lorica nec minus, et clypeo.
 Huius ad exequias plorant iuvenesque senesque:
 hunc tota urbs planctu funera prosequitur:
 sed nec honore caret tumulus, sobolesque superstes,
 et sobolis soboles, totaque posteritas:
 semper honos nomenque manent et postuma fama:
 sub tellure siti gloria morte caret:
 scilicet intrepidum quem stantem et belligerantem
 pro patria et natis Mars ferus abripuit.
 Fugerit at nigrae si longa silentia noctis,
 et spolia e bello victor opima ferat,
 hunc venerata minor colit, hunc et senior aetas:
 sic tumulum multo plenus honore petit:
 cuius honoratam populo nec vocibus ausit
 nec dictis quisquam laedere canitiem:
 assurgunt illi iuvenes, aequaevaque turba:
 assurgunt aevo iam graviore senes.
 Hoc nunc quisque paret virtutis scandere culmen,
 bellum indefesso sollicitans studio.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX POETARUM

QUORUM CARMINA AUT FRAGMENTA HOC
SYNTAGMATE CONTINENTUR.

(*Numeri paginas indicant.*)

A.

- Alexis. 255.
Amphis. 256.
Anaxandrides. 256.
Antiphanes. 257.
Apollodorus. 259.

C.

- Callimachus. 192.
Callinus. 87.
Cleanthes. 203.
Clearchus. 281.
Crates. 274.

D.

- Diodorus. 272.
Diphilus. 260.

E.

- Eratosthenes. 194.
Eriphus. 278.
Eubulus. 273.
Euenus. 190.

G.

- Gaomae. 3po.

H.

- Hesiodus. 212.
Hipparchus. 274.

L.

- Linus. 184.

M.

- Menander. 261.

- Menecrates. 194.

- Metrodorus. 196.

- Mimnermus. 99.

- Monosticha. 300.

N.

- Naumachius. 176.
Nicostratus. 275.

P.

- Panyasis. 186.
Pherecrates. 275.
Philemon. 267.
Philippides. 276.
Philippus. 275.
Phocylides. 125.
Phocylides. Pseudonymus. 152.
Posidippus. 195. 278.
Pythagoras. 145.

R.

- Rhianus. 188.

S.

- Simonides. 128.
Solon. 104.
Sotades. 276.

T.

- Theognis. 3.
Timocles. 279.
Tyrtaeus. 89.

INDEX IN NOTAS.

A.

- ἀσθῆς. 25.
ἀβυρχαστήεις. 152.
ἀγανοφων *antepaenultima*
productā. 158. [Cyclicus
poëta apud Scholiast. ad
Euripid. Orest. 1392. Barn.
χερσεῖην, φύλλοιοις ἀγαν-
νοῖσι κομόωσαν. Clarissi-
mus Matthiae edidit sim-
plici γ., ἀγανοῖσι.]
ἀγκυλοδιρήθης, ἀγκυλόμητις.
214.
ἀγνοια et ἀνοια confusa. 326.
ἀγνίνατι cum digamma. 231.
ἀδεικτος. 163.
ἀδηνείη. 131.
ἀδηνής. 131.
Adiectivum a substantivo
structurā disparatum. 250.
ἀειδειν. De futuro h. v. 3.
Aeschines orator. 156.
ἀθανασία. De quantitate h.
v. 278. ἀθανασία et εὐθα-
νασία confusa. 278.
ἀθάνατος. De quantitate h.
v. 278.
ατ infinitivorum elisum.
241.
- αι et ε confusa. 42.
ἀπίγαλοι versus. 71. 231.
ἀκραῖς. 239.
Alcathous. 54.
ἀλεστρὸς, calidus. 158.
ἀλεστρὸς, vitandus, barba-
rum. 158. [Libri Ba-
rocciani scriptura ex-
pressa est ex Hesiodi
carmine extr. Conf. Cal-
limach. H. in Cerer. 25.]
Alexis. v. infra s. v. κύλιξ.
ἄλλοις ἄλλως etc. 14. 108.
ἀλφηστήρ, ἀλφηστής. 216.
ἀμάρ, αμάσθια. 229.
ἀμαξα, ἀμαξα. 30.
ἀμετροι, αμετρως. 164.
ἀμήτωρ. 129.
ἀμφὶ et οὐρεσει posita ἐς
παραλλήλον. 169. sq.
ἀμψι indeclinabile. 159.
ἄν pro ἐάν positum corri-
piatur an producatur 91.
Conf. not. ad p. 269.
ἀναγκαῖος. 25.
ἀνακλήτωρ. 273.
ἀνυλίσκω. De augmento
h. v. 274.

Anapaestus in pari sede
versuum iambicorum.
131.
ἀνάσχετος. 11.
ἀνδάνειν. De constructione
h. v. 5.
ἀνήρ. De quantitate pae-
nultimae 306.
ἀνοσα et ἄγνοια confusa. 326.
ἀνοχετος 11.
παντεπνέειν ἀνέμοις. 162.
Aoristus sententiam indi-
cans generalem. 227. Ao-
ristus medii passivā si-
gnificatione. 166. [Add.
Leonid. Tar. LXII. 2.
Etiam in Callimachi H. in
Apoll. init. ἐστίστωτο vide-
tur positum pro ἐστίσθη.]
ἀπάλαμνος, ἀπάλαμος. 24.
215.
ἀπάτηρ. 129.
Apollonius Rhodiüs. 169. sq.
πιπόνιπτεοθαι. 66.
Ἀρυσιφόντης. 215.
Aristophanes. 148.
ἀρόμεναι. 215.
ἄρχοτος et ἄρχορον confusa.
76.
ἄρσον μέρος. 168.
Articulus a substantivo se-
iunctus interserto prono-
mine. 56.
ἀρχή καὶ τελευτὴ καὶ μέ-
σον. 3.
ἀστεος synizesin passum.
153.
Atractio. 235. [Aliud at-
tractionis genus tetigi in
not. ad Epistol. Pythagor.
p. 300. Orell.]
αἰτύζεσθαι. 170.
αἰθίς. 214.
αἴνη. 129.
αἴτις. 214.
αὐτομήτωρ. 129. [Prorsus
geminum est ψευδοπάτωρ

Callimachi H. in Cerer.
90.]
αἴτος. ὡντός. 27. 47. 62.
αὐτοῦ de persona secunda.
505. 327.

B.

βαθυκήτης. 14.
βαίνειν de coitu. 16.
βασιλῆς. 224.
Βίβλεος. 239.
βιάπτειν i. q. στερεῖν. 94.
βοή. ὅσον ἀπὸ βοῆς ἔνεπε.
170.
βρόχος priori producta. 71.
Βύβλεος. 239.

C.

γαλῆ 259.

D.

Dativi pluralis vocalis qua-
tenus elidatur. 5.
δὲ in apodosi. 226.
δεικνύειν. 163.
δεινός. 9. sq.
δειπνολόγη. 4. 244.
Democrit. v. infra s. v.
ὑπέρθεος.
Demosthenes. 155.
δεινάζειν. 77.
δεσμῶς et πέδῃ iuncta. 155.
δηλιφων barbarum. 179.
διακρίνειν. 1. o.
διάπτορος. 215.
διομήτωρ. 129.
δίος. 225.
δίχα. 9. [Aeschylus Pro-
meth. 935. Br. ὅσον τὸ τ'
ἔρξειν καὶ τὸ δονήσειν

δίχα. Chioëph. 774. Sch.
 alt. ἔγεις το τῶν λελεγμέ-
 νων δίχα;]
 διγόμυθος. 9.
 δολομῆτης, δολύμητης. 214.
 δορατ αἰγών. 7.
 δοῖλος an i. q. δόλιος. 41.
 Dualis pro plurali usurpa-
 tus. 220. Dualis aoristo-
 rum persona III. in — oy.
 221.
 δύο, δύω. 325.
 δηναις. 239.
 δύσουαι. De quantitate h.
 v. 56.
 δύω. v. s. v. δύο.
 δύρειν. 216. [Activum iam
 usurpavit Homerus, si
 fides libello de Homeri-
 ca poësi, quem alii tri-
 buunt Plutarcho, alii
 Dionysio Halicarnassen-
 si, p. XL. extr. Barnes.]

E.

οὐρ synizesin patitur. 253.
 εἰπτοῦ de persona secunda.
 305. 327.
 εἰδομὰς eliciendum e prae-
 gresso ἐπτά. 110.
 εἰ cum coniunctivo. 94. 106.
 εἰδε cum infinitivo. 156.
 [Cum Euripideis compa-
 randa Homericā Odyss.
 XXIV. 576. sqq. ubi par-
 ticulae optandi καὶ γαρ
 eadem ratione regunt in-
 finitivū iunctū nominati-
 nativo participiū]
 εἰδίζειν. 145.
 εἰκειν τόπον, εἰ τόπον. 94.
 εἰται. Coniunctivus εἰώ,
 εἰης, εἰη. 172. 238. εἰμεν.
 18. Ellipsis coniunctivi. 22.
 Ellipsis imperativi. 157.

[v. Schol. ad Pindari Ol.
 XIV. 21. — Num forte
 haec ellipsis etiam ibi ob-
 tinet, ubi infinitivus *cum*
accusativo ἐπίτηγματεώς
 aut εὐκτικῆς positus est?]
 εἴνειν an in scena locum
 habuerit. 308.
 εἰς i. q. μόνος. 157.
 εἰς et εἰ confusa. 274.
 εἰσαιρεσθαι i. q. προσφέ-
 ρεθαι. 65.
 εἶοι et εἴσι confusa. 7.
 εἰς et εἰ confusa. 274.
 εἰς et εἰ confusa. 25. [Mo-
 nui de hac confusione in
 Melet. p. 69. Satis fre-
 quentem esse docent no-
 tae Uptoni ad Dionys. Hal.
 de compes. verb. p. 162.
 Lips., Weiskii ad Lon-
 gin. p. 571., Schneideri
 ad Aristotel. H. A. T. III.
 p. 259. T. IV. p. 154. et
 ad Xenophont. Opusc.
 Polit. p. 56., Schleusneri
 Cur. noviss. in Phot. col.
 526., Astii ad Theophr.
 Char. p. 95.]
 εἰτραπέλος. 25. [V. not. ad
 Pindari Pyth. IV. 186. ubi
 unice verum. puto εἰτρά-
 πέλον.]

Ellipsis verbi finiti e se-
 quente oratione subau-
 diendi. 228. verbi cognati.
 10. sq. 14. verbi rarior.
 42. tosius sententiae. 240.
 [Conf. v. 607. Nisi forte
 h. l. plene interpungen-
 dum post λαμὸν, versus
 que 605. et 606. iungendi
 præcedentibus. Quod si
 probas, versus 605. et
 604. pro parenthesi sunt
 habendi.]

εὐθρόνος, εὐθρόνεν. 167.

Ένδοθεν, *Ένδοθι*. 236. 259.
sq. 245.

έντεκα; *οὐνέκα*. Græci his particulis licenter usi. 170. [Etiam in ὅθ' οὐνέκα puto duas particulæ idem significantes ἐκ παραλλήλōv positas esse. Quapropter nolim cum Lobeckio scribere οὐδόνεκα: quam scripturam tetigi in not. ad Sophocl. Aiac. T. I. p. 229. Ex uno Sophocle. (Aiac. I. c.) ὅθ' οὐνέκα habet H. Stephanus Thes. T. I. c. 1204. H. Poterat citare etiam ex eiusd. Oed. Col. 855. Item ex Aeschyllo, qui Prom. 330. ζηλῶν τοις ὅθ' οὐνέκα ἔκτος αἰτίας πορεῖς. ubi quae continuo sequuntur, πάντον μετασχῶν καὶ τετολμηνὸς ἐμοί, dignam animadversione structarum habent: nam vis praepositionis μετὰ pertinet etiam ad sequens participium τετολμηκών. Non infrequens hoc idioma est in verbis cum praepositione οὐν composite: aliquanto rarius in verbis compositis cum aliis praepositionibus. De illis notavi nonnulla in Indice ad Gregor. Cor. p. 1032: quibus hęc accedant sequentia. Euripides Iphig. T. 668. καὶ συσφραγῆται καὶ πυρωθῆται δέματα. Etymolog. M. col. 745. in. συμβαρύσται καὶ οἰκύρται τοῖς ἀριστοῖς. ad quem locum Sylburgius p. 44. b.: „sensus est, συμβαρύσται καὶ

οὐροξύρται, praepositione in utroque commate subauditā. Verborum cum ἐκ compositione hoc reperi exemplum. Homerus Odys. XXII. 56. οὐσα τοι ἐπέπτοται καὶ ἐδήδοται ἐν μιγάροισιν. h. e. ἐπέπτοται καὶ ἐξεδήδοται.]

ἐντρέπεσθαι. 31.

ἐντύειν, *ἐντύνειν*. 18.

ἐξακέσας. 147. 155.

ἴγω et *ἴσω* confusa. 7.

ἐπαινεῖν. De forma futuri h. v. 10. 64. [Utramque formam frequentatam fuisse, docent verbalia αἰνεῖσθαι et αἰνῆται: quorum posterius Lexicographi parum curarunt. Pindarus Nem. VIII. 66. αἰνέων αἰνῆται.]

ἐπαιμήσασθαι γῆν. 34.

ἐπεὶ cum coniunctivo. 99.

ἐπεὶ οὐ non semper coalescent per synizesin. 241.

ἐπεὶ τοι καὶ. 83. [Plato T. XI. p. 19. Bip. ἐπεὶ τοι γε καὶ ρρᾶς αὐτῷ ὁ Θεός εἰπε. Bekkerus dedit ἐπεὶ τοι καὶ — II, 5. p. 424.]

ἐπὶ. ἐφ' ω γε, ἐφ' ωτε. 264.

ἐπὶ et *περὶ* confusa. 179.

Ἐπιγράμμα Megaris reper-tum. 54.

ἐπιδεῖν. 164.

ἐπιπάγχυ vox non Graeca. 224.

ἐπιτειθεῖν. 156.

ἐπιφέσιν. 171.

ἐρατὸς passim corruptum. 90.

ἐργάζεσθαι. ἐργάσαιο, ἐργάσαιο. 214.

ἔρχος ὄδοντων. 110.

A a

Equeletas. *Equeletas.* 215.
éore et éote confusa. 31. [v.
 not. ad Dionys. Halic.
 de comp. verb. p. 308.]
éteros. τοῦτερος etc. 135.
éros an digamma habuerit.
 219.
éi et ék confusa. v. ék.
évanjēc. 239.
évñθavaðia. 278. sq. *évñθavaðia* et *áðavaðia* confusa.
 278.
évñv, évñðv. 154.
Euripides. 5. 7. 88. 156.
 168.
évte et éote confusa. v.
éote.
Eutecnius. 226.
évñrápēlos. 25.
éy/ossosðai yaðar. 34.
équineisðai. 213.
éxwv pro wv. 136.

Z.

Zigrelin prima producta.
 71.

H.

η correptum. 132.
ñðwaw. 60. 243.
ñðea. 222. [Illic cur *te*
 omitti oporteat, causa
 non alia videtur haben-
 da esse quam digamma.
 V. Heynus ad Hom.
 Il. T. VII. p. 754. qui
 „In Hesiodo“ inquit
 „aliquot locis est emen-
 dandum“. Quod si ve-
 rum est, v. 121. corri-
 gas: *ávñðøwpois uarrá ñðea.*
 Vid. Hom. Odyss. XIV.
 411. Et conf. not. ad
 p. 236. et 243.]

Herodotus. 33.
Hesiodus. 154. 241. v. su-
 pra s. v. *Ellipeis.* item s.
 v. *ñðea.* item infra s. v.
ueumñménos.

Hesychius. 12. 25. 131. 179.

Θ.

ðaldu. 159.
Theognis. v. *infra* s. v. *me-
 lédóvras.*
Theognidis patria. 54;
ðeoporón̄. 4.
ðvñjækv. teðvñvau 15. [*te-
 ðvñvau*, media proutiā,
 legitur in Aeschili Agam.
 547. Schütz.]
ðvñròs, mortuus. 164.
Thucydides. 17.

I.

í dativi elisum. 110.
Iamblichus. 163.
íneulos. 225.
*Infinitivorum futuri tem-
 poris usus Graecae lin-
 guae proprius.* 16. sq.
 [Xenophon Anab. II. 4.
 19. *oīc oὐk áxolouðta eīn̄*
to ēpiðtisðai xai lñsas
zñjv yéphvðav. Schneide-
 rūs: „Ita margo Steph.
 cum libro Brodæi habet
 pro vulgato *to te ēpi-*
ðtisðai xai to lñsas.“
*Vulgatum hoc we qui-
 dem non offendit. —*
Schol. ad Pind. Nem. VII.
 141. *ðvñvau* — *ávñllá-
 gæv.*]
íøgæ. 221.
íøgæ cum digamma. 213.
 248.

*λοσ, λοσ. δο.. λοσ ει σος μωλευει. i. q. πολαζειν.
confusa. 226. 171.
λογ, pariter. 20.*

K.

*Caesurae vis ad producen-
dum. 27.
καθηκνεσθαι. 233.
και γαρ postpositum. 49.
και et ως confusa. 59.
καινας. αιτι τι καινόν etc. 279.
κακέσχατος. 326.
Callimachus. v. supra s. v.
Aoristus.
καλός. De quantitate h. v. 311.
καταπιθέντας, καταπιθεσθαι.
32.
καταπάζειν. 226.
κεκρεσσάμενος. 213.
κεῖθμα. 21. sq.
κεῖδος. 21.
κεφαλήφι, κεφαλῆφι. 237.
Κήρυνθος. 60.
κῆρυξ, κήρυξ. 215. sq.
κηάνας. De quantitate h.
v. 137.
κλίτηρο. 273. sq.
Coronae convivales. 66.
κώρος ἄρσην. 168.
Corporis humani dissectio.
160.
κοῦρα. 180. [Callimach. H.
in Dian. v. 72.]
κύριος. 179.
κρίσσων, κρίσσων. 46.
κτασθα passivā significa-
tione. 145. sq.
κυδνός. 223.
κτήδος. 223.
κιλιξ subaudiendum. 38.
[Num in Alexidis fragm. I.
v. 5. scribendum τὰς
ἀκρίτοντα πίνουμεν?]
Cypria. v. infra s. v. μελε-
δωναι.*

A.

*λανθάνειν. λεληθμένος, λε-
λασμένος. 187. [Epicam
formam Panyasidi dudum
reddiderant H. Stephanus
et Wintertonus, quos
secutus est Gaisfordus.]
λείπειν. De aoristo I. h.
v. 148.
Α βύη ἀει τι καινόν etc.
279.
Liquidae pronuntiando ge-
minantur. 134.
λυροτύπος. 129.
Longinus. 88.
Lycurgus orator. 89.
λυμαίνεσθαι. De construc-
tione h. v. 318.
λωβᾶν. 156.*

M.

*Magnetismus animalis. 108.
μάκαρος. 109.
μεγαλήτης. 14.
Megara. 54.
μεθύειν, μεθίζεσθαι. 94.
μελεδώναι, μελεδώνεις. 215.
[Etiam in Theognid. v. 863.
malum μελεδώνας. item in
fragmento Cypriorum,
quod Bekkerus ad illum
versum citavit.]
μελετᾶν τινος. 226. [V.
Schol. ad Pindari Ol. VI.
61. et XIV. 26. Nem.
VI. 91. et VIII. 52. Isthm.
V. 56.]
μεμηημένος. Usus huius
participii, eiusque abso-
lute positi, solennis est*

in formulis imperandi.
V. Hesiqd. 592. (ubi praestat quod al. habent, ὥρα
ἔργα.) 584. 656. 673. Plene
idem 273. sq. ἀλλὰ σύ γ
ῆμετέρης μεμνημένος αἰτε
ζεφεταῆς ἔργαζεν. Abun
danter Aeschylus Choeph.
676. sq. Schütz. alt. πρὸς
τοὺς τεκόντας πανδίκοις
μεμνημένος τεθνεότερον Ορέ
στην εἰπὲ μηδαμῶς λαθή.
Hunc quoque usum iam
in Homericā poēsi repe
rias. v. II. V. 265. XIX.
153.

μεταδόνας. 62.
μετέχειν. 62.
μέτρον. κατὰ μέτρον. 164.
μὴ velans cum imperativo
aoristi. 155. [Aeschylus
Prom. 552. Br. μηδὲ οὐα
μηλησάτω.] cum coniunctivo
praesentis. 156. 158.
cum futuro. 318. [Ae
schylus S. c. Th. 252.
Br. μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς.]
μητρομῆτρο. 129.
μητροπάτορ. 129.
μικρὸς et ὄλιγος confusa. 316.
Minnermus. 90.
μοῖσαν absolute usurpatum.
154.
μόνος i. q. εἰc. 212. μόνος
[τῶν], δσα etc. 203.

N.

v paragogicum. 5. 9. 19.
21. 63. 107.
νέα. νέα monosyllabum.
248.
νεύρων. 187.
Neutra adiectivorum. 19.
59. 48. 59.
νίφων, νίφονος. 47.
Nominativus cum infinitivo

loco imperativi posito. 58.
169. [Aeschyl. Prom. 711.
sq. οἵς μη πελάζειν, ἀλλ
ἀλιστόνος πόδας χριμπτου
να φαγιασιγ επισράν χθό
να. Vid. Hesiqd. Op. 742.
746. Naumach. 32. et
sic saepissime. Alibi accu
sativus ponitur, v. c.
Hesiqd. Op. 751.] Nō
minativus cum infinitivo
loco optativi posito. 156.
[Usus illius infinitivorū
quam dedi explicationem
in notis ad L. Bos. Ellips.
p. 620., eam explodit Her
mannus in commentatio
ne de ellipi et pleona
smo in Gr. I. p. 331. sq.
Sed in illa disputatione
viro egregio, ut sumus
homines, humani quid
accidisse, facile suspic
beris, si contuleris quae,
cum meis illis amicissi
me conspirantia, adno
tavit ad Viger. p. 733.
sq. ed. I. p. 745. ed. II.
Add. I. I. H. Nastii li
bell. Ueber Homers Spra
che p. 25. Conf. tamen
quae notavi supra s. v.
εἰναι.]

νόμος, cantilena, fabula. 25.
νυμφα. 180. [Callimach. H.
in Del. 215.]

νώγυμνος, νώνυμος. 219.

P.

ξενηδόκος, ξενοδόκος, ξεν
δέχος. 518. sq.
Xenophon. 17. 88. 185. V.
etiam supra s. v. Infia
tivorum etc.

O.

ο, *η*, *τό*. *Usus articuli insolens*. 48.
όδε, *ό δέ*. 222. 224. 225.
 237. 243. 247.
έθ οὐνεκα.¹ v. supra s.
 ἔνεκα.
οἰζυρός. 131.
οἶνος etc. *cum digamma*.
 241.
οἶος et *ἴοος* confusa. 226.
όλιγος et *μικρός* confusa. 316.
Homerus. 99. 241.
όμως. 8. *πινα cum*. 22.

Oxytonorum apostrophum
 passorum recta tonesis.
 72.

όπάζειν. 226.

Oppianus. 195.

Optativi usus in interrogativebus sine ἄν. 195. *cum ἄν.* ibid.

όργη et *օργὴ* confusa. 19.
 225.

όρμη et *օργὴ* confusa. 19.
 225.

όρνις. *De quantitate h.* v.
 162.

όρφη, *όρφην*. 70. [Schol.
 ad Pindari Ol. I. 115.
 "Ορφην, ή νεξ, βασιτόνως
 όρφην δὲ νεξ, αὐτὸν
 σκοτεινή, ἐπιθετικῶς, δέξυ-
 νεται.]

ός, ubi exspectes εἴ τις. 186.
 [Cum Platonis loco com-
 para hunc Xenophontis
Oecon. IV. 19. *Εγώ δέ
 καὶ τοῦτο ἡγούμαι μέγα
 τεκμήριον ὥρχοντος ἀρετῆς
 είναι, φῶντας ἐκόντες ἐποι-
 ται, καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς
 παραμένειν ἐθέλωσιν.]*
όσος. *όσα* etc. relatum ad
 τά etc. 192. sq. [Hesio-
 dus Fragm. p. 445. Loesn.

όσσος έναν μύθημας —
 τοὺς ἄνδρας ποίησε. *I.*
 πουσσιπο Sardanapali
 epigrammate alii habent
 ταῦτ' ἔχω, οσσούς ἔφαγον —,
 alii τόσού ἔχω, οσσού
 ἔφαγον —.]
ότε c. coniunct. 99.
 οὐδεποτί, οὐδεμίη. 8.
 οὐνεκα. v. supra s. ἔνεκα.
 οὗτος. καὶ ταῦτα, καὶ ταῦτα
 μέντος. 272. sq.
 οὐχὶ saepe obliteratum. 507.
 ὅπερ priori productā. 71.
 ὅφει τε. 65.

H.

παρ' καιρον et *παρὰ καιρόν*.
 516.

παρατρίβειν. 33.

παριδεῖν et *περιιδεῖν* con-
 fusa. 328.

pariter. 22.

παρούμενος, *πάρομονος*. 18.

*Participia ubi naturam in-
 duerunt nominum, in-
 clinationis modum mu-
 tant*. 47.

πάσσαθαι. 13.

πάσχειν. ἦν τι πάθω etc. 88.

πατρομήτωρ. 129.

πατροπάτωρ. 129.

πεινεῖν. 327.

πεινοῦν. 327.

περιδρομος. 45.

περιιδεῖν et *παριδεῖν* confusa.
 328.

περιτρέπειν. 132.

Pindarus. v. supra s. v.
 ἐκτραπέλος.

πιτός. 24.

Plato. 148. 169. 186.

πίλον. τι πίλον et τὸ πίλον
 confusa. 125.

Pleonasmi. 27. sq. 172.

πλοκαμῆς. 171.

ποιειλόμητης, ποιειλόμητης. 214.
ποικίλος. 40.
πολιγηθῆς. 240.
πολυχρόνιος. 191.
πον. πολλάκι πόν, ἀεὶ πόν. 177.
Praepositionum usus in eodem loco variatus ad idem significandum. 203.
προμήτωρ. 129.
προπατωρ. 129.
Pronominum formae plenae et encliticae. 5. **Pro-nominis relativi syntaxis idiomatica.** 64. sq.
πρὸς τίνος εἶγαι. 91.
πρῶτος καὶ τελευταῖος καὶ μέσος etc. 3.
πυκάξειν. πυκάσσας, πυκάσσας. 237.
πῦλος passim latet corruptum. 163.

P.

βαδεῖος. 4.
φίπτειν, φίπτεῖν. 15.

S.

Σαλαμιναφέτης, Σαλαμινόφιξ. 115.
σιγγλός, σιγγηρός. 324.
Σινελίδης et Σινελίδης confusa. 55.
Simonides. v. infra s. v. τέ.
τιουρά. 7.
Σινουρός. De quantitate h. v. 40.
σκάπτειν διπέλλη etc. 165. sq.
σκύφος priori producta. 71. 187.
Socrates an aliquid scripserit. 277.

Socratus scriptor Eryxiae. 273.
Socratus scriptor de lege, 273.

Sophocles. 9. 170. [Postioreni Sophoclis locum quod negavi mutandum esse, nolim ita intelligi, ac si etiam forma scripturae antiquae mihi probetur. Scilicet scribendum σοφοκλεῖα, quemadmodum scribimus τοῦτο.]

Sotades. 277. sq.
Sotadicum metrum. 277.
σπ. Ante has litteras αἱ brevis corripi possit. 131.
σποδίος. 131.
Strabo. 90.
Suidas. v. infra s. v. ὑπέρθεος.

T.

ταμεῖον, ταμεῖον. 524.
τάπης. De quantitate h. v. 76.
τάρα. 15.
τὲ non praeponitur vocabulo ad quod refertur. 73. [Ne quis mihi opponat locutiones bimembres ellipticas, membris per τὲ alteramque copulam iunctis, ubi vox quam sequitur τὲ in priori membro, in posteriori ad alteram copulam subaudienda est. Quarum locutionum ratio cum viros graece perdoctos passim fugerit, aliquot exempla rei ceteroqui per vulgatissimae expromam. Plato T. XI, p. 8. Bip.

σοφίας τῆς τε σαυτοῦ καὶ τῶν νῦν ἀνθρώπων. Plena locutio est: *σοφίας τῆς τε σαυτοῦ καὶ τῆς τῶν νῦν ἀνθρώπων.* Ut multum falleretur, si quis copulam τε ad σαυτοῦ referens praepositam voci suae diceret. Itaque non opus erat, ut in Philemonis fragm. XI. v. 7. Brunckius alterum articulum insereret (not. p. 270.). Panyasis fragm. I. v. 4. ὡς τ' ἐν δαιτὶ καὶ ἐν πολέμῳ —. Quis hinc tam parum sit λογικός, ut dicat τε pertinere ad ἐνδαιτὶ habeatque hoc pro exemplo copulae praepositae? Immo plena oratio est: ὡς τ' ἐν δαιτὶ καὶ ὡς ἐν πολέμῳ —. Eodem modo Aeschylus Prom. 489. sq. οὐτινές τε δέξιοι φύοιν, εἰώνυμοι τε. pro καὶ οὐτινές εἰώνυμοι. Pindarus Nem. I. 46. εὖ τε παθεῖν καὶ ἀκοῦσαι. plene: εὖ τε παθεῖν καὶ εὖ ἀκοῦσαι. Plato T. XI. p. 55. ὅτι τε οἰσθα —, καὶ επιτετήδεντας —. plene: — καὶ ὅτι ἐπιτετήδεντας. Aeschylus S. c. Th. 1075. sq. Br. ὥσπερ τε πόλεις καὶ τὸ δίκαιον —. plene: — καὶ ὥσπερ τ. δ. Nullarum autem partium orationis frequentiores sunt huiusmodi ellipses, quam praepositionum. Plato T. V. p. 286. ἐν τε πλοίοις καὶ γαβαῖ. p. 293. ἐκ τε — τοῦ Πειραιῶς καὶ τοῦ ἄστεος. plene: καὶ ἐκ γαβαῖ. et: καὶ ἐκ τοῦ ἄστεος. Add. not. p. 256.

ubi quod scripsi de Brunckio, fortasse scripsi paullo calidius. In Simonidis quidem loco vir celeberrimus verissime monuit copitam τε referendam esse ad votem sequentem ideoque mutandum ordinem verborum: nam duo illa epitheta sunt unius eiusdemque ὄντος. Sed ubi de rebus agitur diversis, talis copulae positura talesque praepositionum ellipses toties occurront, ut qui exemplorum hujus idiomatis numerum iniire velit, non minus ineptos sit, quam qui instituat numerare arenas.]

τελευτὴν. v. τέρμα.

τέρμα, postremo. 164. [Iam Hoogeveenus ad Viger. p. 145. cum vulgari τέλος comparavit. Addo, item rarum, τελευτὴν. Pindarus Nem. XI. 21. καὶ τελευτὰν ὀπάντην γάρ ἐπιεσσόμενος.]

τιθέτας, τιθεσθε. 92.

τίττειν, τίττοδε; τίττοδαι. 29. 248.

τρέπεσθαι ἐπὶ τι, πρός τι. 30.

τρίβειν. 33.

τροφὴ et τρυφὴ confusa. 157.

τρυφὴ. De quantitate h. v. 162.

Tyrtaeus. 65.

T.

ὑγεία, ὕγεια. 324. 325. 326.

ὑπάγειν. 62.

ὑπερθερ. c. genit. 237.

πνεόθεοι. II. Stephanus Ind.
in Thes. P. II. c. 140. C.:
„Τπέρθεος, Quid est
supra numen divinum,
vel numinis voluntatem.“
nullo huius adiectivi au-
ctore citato. Robertus
Constantinus cum aliis
Lexicographis, item sine
auctore: „Τπέρθεον, ὑπὲρ
τὸ θεῖον, ἡ τὴν τοῦ θεοῦ
γνῶμην, praeter numinis
voluntatem.“ Omnes se-
cuti sunt Hesychium aut
Suidam. Sed in Hesy-
chio recte monuit V. D.
pro ὑπέρθεον legendum
esse ὑπὲρ θεόν: eodem
que modo in Suida cor-
rigendum est. Praeterea
in Demonactis versu, qui
est Brunkio in Mono-
stichis v. 202., cum pro
ὑπέρθεα e Stobaeo edi-
tum sit ὑπὲρ θεός, facile
intelligitur, fidem huius
adiectivi admodum du-
biam esse. Schneiderus
versum edidit tarpiter hi-
antem: Θηγτὸς περικώ-
μη φρόνει υπέρθεα.
ὑπέρθεοι. 55.

Φ.

φαινειν. φανεῖη, φανήη. 252.
243.
Philemon. v. supra s. v. τε.
φοίνιξ. 4. φοῖνιξ an φοίνιξ.
215. sq.

X.

χαίτιεις. 152.
χαιτίεις an graecum sit. 152.
χαλεψίς etc. 13.
χάριν ἔνεκα posita ἐκ πα-
ραλλήλου. 169. sq.
Chasmodiae osores. 108.
χέρνιψ. 66.
χενσέην, χενσήν. 215.
χωρίζειν. 9.
χωρίς. 9.

Ψ.

ψυδρός. 11. sq.
ψυδρός. 11. sq.

Ω.

ω correptum. 132. 156.
ω et ου per synizesin coa-
lescent. 50.
ων. 131. 155.

Pag. 26. not. ad v. 218. lin. 2. πόν. leg. πνόν.